

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 18.siječnja 2012.

[\[Video\]](#)

Preobrazbom do jedinstva kršćana

Draga braćo i sestre!

Danas započinje Molitvena osmina za jedinstvo kršćana koju više od stotinu godina slave kršćani iz svih Crkava i crkvenih zajednica, zazivajući onaj čudesni dar za kojeg je sam Gospodin Isus molio na Posljednjoj večeri, prije svoje muke: "da svi budu jedno kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao" (Iv 17, 21). Praksu Molitvene osmine za jedinstvo kršćana uveo je 1908. o. Paul Watson, utemeljitelj jedne anglikanske zajednice koja je kasnije ušla u Katoličku Crkvu. Inicijativu je svoj blagoslov dao papa sv. Pio X., a poslije ju je promicao papa Benedikt XV., koji je breveom Romanorum pontificum od 25. veljače 1916. potaknuo njezino slavljenje u svim katoličkim crkvama. Molitvenu osminu tridesetih godina prošlog stoljeća dalje je razvio i usavršio o. Paul Couturier iz Lyona, koji je podržao molitvu "za jedinstvo kršćana kakvom je želi Krist i u skladu s oruđima koje on želi". U svojim posljednjim spisima, Couturier promatra tu osminu kao sredstvo koje omogućuje Kristovoj sveopćoj molitvi da "uđe i prodre u čitavo kršćansko tijelo"; ona mora rasti sve dok ne postane "veliki, jednoglasni vapaj čitavog kršćanskog naroda", koji moli od Boga taj veliki dar. Poticaj kojeg je Drugi vatikanski koncil dao traženju punog zajedništva među svim Kristovim učenicima upravo u Molitvenoj osmini za jedinstvo kršćana svake godine nalazi jedan od svojih najdjelotvornijih izraza. Taj duhovni događaj, koji ujedinjuje kršćane svih tradicija, povećava našu svijest o činjenici da jedinstvo kojem težimo neće moći biti samo plod naših napora, već će radije biti dar primljen odozgor, za kojeg treba bez prestanka moliti.

Svake godine vodiče za Molitvenu osminu priprema neka od ekumenskih skupina iz raznih krajeva svijeta. Želim o tome nešto reći. Ove je godine tekstove priredila mješovita skupina sastavljena od predstavnika Katoličke Crkve i Poljskog ekumenskog vijeća, koji obuhvaća razne Crkve i crkvene zajednice te zemlje. Materijale je zatim pregledao odbor sastavljen od članova Papinskog vijeća za promicanje jedinstva kršćana i Povjerenstva Vjera i ustrojstvo Ekumenskog vijeća Crkava. Taj zajednički rad sačinjen od dvije etape također je znak želje za jedinstvom koja pokreće kršćane kao i svijesti da je molitva primarni put za postizanje punog jedinstva, da prianjajući uz Gospodina idemo ususret jedinstvu. Tema ovogodišnje osmine, kao što smo čuli, preuzeta je iz Prve poslanice Korinćanima: "Svi ćemo se izmijeniti pobjedom Gospodina našega Isusa Krista" (usp. 1 Kor 15, 51-58), njegova će nas pobjeda preobraziti. Tu je temu predložila spomenuta velika poljska ekumenska skupina koja je, razmišljajući o iskustvu vlastitog naroda, željela istaknuti koliko snažan oslonac predstavlja kršćanska vjera usred kušnji i preokreta, kao što su oni koji su karakterizirali povijest Poljske. Nakon opsežnih rasprava izabrana je tema usredotočena na moć preobrazbe koju ima vjera u Krista, osobito u svjetlu važnosti koju ona ima za našu molitvu za vidljivo jedinstvo Crkve, Tijela Kristova. To su razmišljanje nadahnule riječi svetog Pavla koji, obraćajući se Crkvi u Korintu, govori o prolaznoj naravi onoga što pripada našem sadašnjem životu, označenim također iskustvom "poraza" grijeha i smrti, u usporedbi s onim što nam donosi Kristova "pobjeda" nad grijehom i smrću u njegovu uskrsnom otajstvu. Jedinstvena povijest poljskog naroda, koji je poznao razdoblje demokratskog života i vjerske slobode, kao u 16. stoljeću, označena je, posljednjih stoljeća, invazijama i uništenjima, ali također stalnom borbom protiv ugnjetavanja i žeđu za slobodom. Sve to je navelo tu ekumensku skupinu da na dublji način razmišlja o pravom značenju "pobjede" - što je pobjeda - i "poraza". Za razliku od "pobjede" shvaćene u trijumfalističkom smislu, Krist nam predlaže potpuno različit put, koji ne prolazi kroz moć i silu. On naime kaže: "Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj" (Mk 9, 35). Krist govori o pobjedi po ljubavi, uzajamnom služenju, pomaganju, novoj nadi i konkretnoj utjesi koja se daje posljednjima, zaboravljenima, odbačenima. Najviši izraz toga poniznog služenja za sve je kršćane sam Isus Krist, njegovo potpuno sebedarje, pobjeda njegove ljubavi nad smrću, na križu, koja sja u svjetlu uskrsnog jutra. Možemo biti dionici te "pobjede" samo ako dopustimo da nas Bog preobrazi, samo ako ostvarimo obraćenje u našem životu i ta se preobrazba ostvari u obliku obraćenja. To je razlog zbog kojeg je ekumenska skupina smatrala osobito prikladnim za temu vlastitog razmišljanja riječi svetog Pavla: "Svi ćemo se izmijeniti pobjedom Gospodina našega Isusa Krista" (usp. 1 Kor 15, 51-58). Puno i vidljivo jedinstvo kršćana, kojem težimo, zahtijeva da dopustimo da budemo, na sve savršeniji način, preobraženi i subličeni Kristovoj slici. Jedinstvo za koje molimo zahtijeva nutarnje obraćenje, bilo zajedničko bilo osobno. Nije riječ jednostavno o srdačnosti i suradnji, potrebno je učvrstiti svoju vjeru u Boga, u Boga Isusa Krista, koji nam je govorio i postao jedan od nas; treba ući u novi život u Kristu, koji je naša prava i konačna pobjeda; trebamo se otvoriti jedni drugima i dohvatiti sve sastavnice jedinstva koje je Bog sačuvao za nas i uvijek nam iznova daje; treba osjetiti koliko je prijeko potrebno čovjeku našeg doba svjedočiti Boga živog, koji se objavio u Kristu. Drugi vatikanski koncil stavio je ekumensko traženje u središte našega života i djelovanja Crkve: "ovaj Sveti sabor potiče sve katoličke vjernike da raspoznavajući znakove vremena domišljato sudjeluju u

ekumenskom radu" (Unitatis redintegratio, 4). A blaženi Ivan Pavao II. je istaknuo bitnu narav tog zauzimanja: "To jedinstvo, koje je Gospodin podario svojoj Crkvi i u koje on želi sve zagrliti, nije nešto nuzgredno, već je u samom središtu njegova djelovanja. To nije, jednako tako, ni sporedna odlika zajednice njegovih učenika. Ono pripada naime samoj biti te zajednice" (Enc. Ut unum sint, 9). Ekumenska zadaća je dakle odgovornost čitave Crkve i svih krštenika, koji moraju poraditi na tome da djelomično zajedništvo koje već postoji među kršćanima uzraste sve do punog zajedništva u istini i ljubavi. Zato molitva za jedinstvo nije ograničena na ovu Molitvenu osminu, već mora postati sastavnim dijelom molitvenog života svih kršćana, u svakom mjestu i u svim vremenima, prije svega kada se osobe različitih tradicija susreću i zajedno rade za pobjedu, u Kristu, nad svime onim što je grijeh, zlo, nepravda, kršenje ljudskog dostojanstva. Od kada se, prije više do stotinu godina, pojavio suvremeni ekumenski pokret uvijek je postojala jasna svijest o činjenici da pomanjkanje jedinstva među kršćanima stoji na putu djelotvornijem navještaju evanđelja. Kako možemo dati uvjerljivo svjedočanstvo ako smo podijeljeni? Nema sumnje da, kada je riječ o temeljnim istinama vjere, mnogo je više onoga što nas ujedinjuje od onoga što nas dijeli. Ali, podjele i dalje ostaju i dotiču se također raznih praktičnih i etičkih pitanja, rađajući pomutnju i nepovjerenje, oslabljujući našu sposobnost prenošenja Kristove riječi spasenja. U tome smislu moramo se sjetiti riječi blaženog Ivana Pavla II., koji u svojoj enciklici Ut unum sint govori o šteti koju pomanjkanje jedinstva nanosi kršćanskom svjedočenju i naviještanju evanđelja (usp. br. 98, 99). To je veliki izazov za novu evangelizaciju, koja može biti plodonosnija ako svi kršćani zajedno naviještaju istinu evanđelja Isusa Krista i daju zajednički odgovor na duhovnu žeđu današnjih ljudi.

Put Crkve, kao i put naroda, je u rukama Krista uskrsloga, pobjednika nad smrću i nepravdom koje je on preuzeo na sebe i podnio za njih muku u ime svih ljudi. On nas čini dionicima svoje pobjede. Jedino je on kadar preobraziti nas i učiniti od nas, slabih i kolebljivih, snažne i hrabre u činjenju dobra. Samo nas on može spasiti od negativnih posljedica naših podjela. Dragi braćo i sestre, pozivam sve da se snažnije ujedine u molitvi tijekom ove Molitvene osmine, da poraste zajedničko svjedočenje, solidarnost i suradnja među kršćanima, dok iščekujemo slavni dan u kojem ćemo moći zajedno ispovijedati vjeru koju su prenijeli apostoli i zajedno slaviti sakramente naše preobrazbe u Krista. Hvala!